

gemeenheden in zullen worden aangebracht, als lokaas, om het debiet te bevorderen. Meest waait die verzengende wind uit Frankrijk, maar toch ook de Nederlandsche pers leent er zich al meer voor; voor het geld is ook hier meer dan één auteur veil.

Met het oog hierop is het natuurlijk volkomen dwaasheid, om uw kinderen vrij te laten in wat ze lezen willen. Van meet af moeten uw kinderen onder den diepen indruk komen, dat er een lectuur van Satan is, waar ze van gruwen moeten, en die bij een Christen niet hoort. Ze moeten weten dat er boeken met gif zijn; boeken waarvan een giftige adem over hun ziel uitgaat; en ze moeten op vader en moeder vertrouwen kunnen, om te weten wat wel gelezen mag en wat niet. Dit eischt moeite en inspanning, het is zoo. We zijn toch reeds zóóver, dat er booze boeken met schandelijke *scènes* uitgegeven worden *onder bijna vrome titels*; en nog niet zoolang geleden overkwam het ons, dat een vrome Christin, op zulk een titel afgaande, zulk een boek aan een ons bekend kind met Paschen ten geschenke zond. In den regel bieden *onze* uitgevers eenige waarborg, en kunt ge, wat van Christelijke uitgevers komt, beter vertrouwen; maar toch ook deze vergissen zich soms, daar zij lang niet altoos vooraf lezen want van hun pers gaat, en waardoor schijn soms ook hen bedriegt. Maar juist daarom kan men niet ernstig genoeg manen, dat men toch toezie, wat zijn kinderen lezen, bovenal dat de ouden van jaren toch niet zelf zulke boeken gaan lezen; want al zulk voorbeeld vernietigt de kracht van uw verbod.

Wane echter niemand dat men enkel met een verbod zijn kinderen regeert. Zoo onze kinderen niet vroeg tot den Dienst des Heeren worden ingeleid, zoodat ze zelve uit overtuiging met u meestrijden, is al uw moeite vergeefs. Het wettisch standpunt is ook hier onmachtig om te redden; wat alleen redt is ook hier *het geloof*. Want hoe ge uw kind ook bewaakt, gelegenheden, om het kwade te leeren kennen, zijn er toch alerwege; en bovendien alleen een kind dat zelf, zij het ook onder uw leiding, *strijdt*, ontwikkelt zich zelfstandig, en blijft staan, ook als gij straks wegvalt. Wie verstandig is, zal daarom ook toezien dat er in zijn eigen kring voor zijn kinderen andere lectuur zij, opdat niet de leegte van het gemis uitdrijve naar het zondige. Niet om ze na Zondag nog zes dagen lang met tractaatjes te achtervolgen. Dat zou zeer spoedig walging wekken, en uw kind in het tegendeel van wat gij bedoeldet, doen omslaan. Aan een kind vooral moet de stichtelijke lectuur, den Zondag niet uitgezonderd, altoos met kleine, goed geprepareerde dosis toegediend. Niet altoos een preekje, maar op een manier dat het er in gaat. Neen, de goede